

Niti sam si nisem predstavljal, da se za ljubeznivo in mirno Videčnikovo osebnostjo skriva tako zelo razburljiva, včasih kar dramatična življenjska zgodba; pa sem se vendar precej družil in pogovarjal z njim. Seveda: poznal sem ga predvsem kot vztrajnega popisovalca in zapisovalca Zgornje Savinjske doline in njenih ljudi.

Iz njega pa je celo med bolezenskimi nadlogami žarela tolikšna energija, tolikšna vztrajnost in svojevrstno hotenje, da bi bil lahko na kaj takega, kar je zdaj povedano in sporočeno v tej knjigi, pomislil.

Njegovo življenje se sliši kot parafraza znane Pupinove avtobiografije »od pastirja do izumitelja«: «od tiskarskega vajenca preko bančnika in vsega mogočega do pisatelja». Le da je bilo Videčnikovo življenje v marsičem slikovitejše in bolj napeto od Pupinovega, naj je bil Pupin še tako slikovit izumitelj. To velja še posebej za leta druge svetovne vojne in po njej: kaj tako zelo nekonfekcijskega in pogosto osupljivega se ne bere vsak dan. Ali kot se reče: tudi če bi si še tako izmišljeval, si ne bi izmislil tako zelo nenavadnih naključij, dogodkov in usojenosti. - Živ in lep spomenik je na prvih straneh najprej postavil nekdanjemu Celju, »črnemu« tiskarskemu poklicu, nekdanji Mohorjevi družbi in njenemu vodji profesorju Kotniku, razumnosti mariborskega škofa in mladih kocbekovcev; kasneje pa zadrugi na Kozjanskem, bančništvu, Zgornjesavinjčanom in zanimivim časom po vojni. Toda jedro ostaja slejkoprej Videčnikov vojni čas, nabit z nenavadnostmi, na koncu s konfuzijo raztreščene Evrope, vračanjem preko nevarnih bavarskih gozdov na Dunaj in mnogo kasneje z dokončno vrnitvijo v Celje in s popolno reformacijo lastnega življenja – vse orkestrirano s silovitim domotožjem.

Videčnik pripoveduje mirno, kot ljubezniv sogovornik, pogosto nekoliko povzdigne vzgojni prst, včasih se vmes nasmehne. - Zdi se, da je dolgemu nizu zapisov življenja v Zgornji Savinjski dolini s to knjigo dodal še enega, v mnogočem kardinalnega - o sebi samem. Ta leta, ko živi v Mozirju, je pač postal z dolino eno; celo več: postal je izjemen oblikovalec njene skupne zavesti. In tako je postalo tudi njegovo življenje del tega starodavnega in lepega slovensko-savinjskega sveta .

Matjaž Kmecl

Gospod Aleksander Videčnik je v svojem življenjskem delu dokazal, da je večš zbiranja narodnega bogastva in da s svojimi deli ohranja izvornost ljudskega izročila. S svojim delom in nasveti je sodeloval tudi pri zbiranju in urejanju etnološke zbirke v Gornjem Gradu.

Malo je takšnih ljudi v Zgornji Savinjski dolini, ki bi znali, zmogli in hoteli delovati na tako zahtevnem področju ter pomagati s svojim znanjem in izkušnjami.

Zato mu želim še veliko ustvarjalnih let, bralcem ob izidu njegove knjige pa zanimivo branje.

Toni Rifelj
Župan občine Gornji Grad

Hora ruit.

Tempus manet.

(Ura mine, čas ostane.)

Latinski pregovor, ki je zapisan na grajskih vratih na Slovaškem, sem si dovolila pokloniti knjigi VIJUGE IN ČERI uglednega avtorja Aleksandra Videčnika, ker vem, da se je prav on s svojimi narodopisnimi deli o naši prelepi Zgornji Savinjski dolini zapisal v zgodovino za vse čase. Verjamem, da se bomo tudi v pričujočem avtobiografskem delu znali poglobiti v avtorjeve prave motive, ljubezen do doline in njenih ljudi.

Anka Rakun
Županja občine Ljubno

Teško je v nekaj stavkih strniti vtise o človeku, ki je v svojem življenju dosegel toliko, da vsega ni mogoče opisati v eni knjigi. Kako tak človek »z veliko začetnico« deluje na vseh področjih, mogoče slikovito ponazarja drobcena podrobnost, ki sem jo opazil, ko sem imel možnost tesneje sodelovati z njim. Bilo je leta 1999, ko smo se v občini Luče odločili za izdelavo občinskega grba. V veselje mi je bilo opazovati njegovo zavzetost, ideje in vnemo, ki je vela iz njega ob iskanju najustreznejše in najprimernejše variante. Verjamem, da so take vrline prevevale njegovo celotno življenje. Zato tudi toliko snovi za knjigo.

Slednji želim skorajšnji izid, avtorju pa še veliko zdravih in ustvarjalnih let.

Mirko Zamernik
Župan občine Luče

Skromnost ima mnogo oblik. Vse drobno in majhno lahko le čaka, živi in upa. Marsikaj je tako tudi v našem življenju. Resnične vrednote morajo priti do veljave. Pomembna je podoba, ne okvir, trajno, ne trenutno. Šele potem bodo naše oči jasno videle resnično veličino navidezne skromnosti.

Jože Kramer
Župan občine Mozirje

Gospod Aleksander Videčnik, med prijatelji Sandi, je s svojimi zapisi o življenju in delu zgornjesavinjskega in zadrečkega človeka ohranil nam in prihodnjim rodovom bogato preteklost, na katero smo upravičeno ponosni.

Z veseljem bomo prebrali tudi to knjigo, v kateri dosledno in pošteno prikazuje svojo življenjsko pot.

Ivan Purnat
Župan občine Nazarje

Aleksander Videčnik, ambasador polpretekega življenja Zgornje Savinjske doline, neutrudno iz tedna v teden prispeva svoj delež k razkrivanju naših korenin. S spoznavanjem vrednot naših prednikov se v sedaj živečem rodu Zgornje Savinjske doline oblikuje in bogati zavest o lastni podobi, o identiteti našega časa in prostora.

Ob vedno večjem nenehnem poudarjanju samosvojesti nam potrpežljivo, zagnano in sistematično delo s področja narodopisja še kako prav pride. Z vsakim člankom ali obširnejšim delom Aleksander Videčnik prispeva k celovitejši podobi naše doline in njenih delov.

Solčavani smo mu hvaležni, ker vztrajno dopolnjuje že znano pisno in ustno izročilo z novimi dognanji. Odlomki iz njegovih knjig in člankov v Savinjskih novicah so pogosto teme pogovorov med domačini in obiskovalci Solčavskega. Prepričan sem, da bo tudi pričujoča knjiga s svojimi zagatami in življenjskimi vijugami našega cenjenega znanca obogatila marsikatero knjižno polico, in kar je najvažnejše, dobrodošla bo med ljudmi.

Vojko Klemenšek
Župan občine Solčava

Redkim je dano svoje misli, občutenja ali odkritja tako večše prelivati v pisano besedo, kot to zmore in zna naš neutrudni pisec Sandi Videčnik. Vsak pozornejši poznavalec njegove bogate bere publicističnih del bo rade volje pritrnil, da za prirojenim darom pisnega izražanja tiči tudi privzgojena pridnost, upravičeno bi rekli celo – garaška vztrajnost.

In kot sad teh dveh dopolnjujočih se vrlin je pred nami spet njegov knjižni »novorojenec«. Že triindvajseti po vrsti. Tokrat kot zapis najpomembnejših mejnikov iz njegove lastne življenjske zgodbe, ki jo letos zaokrožuje že častitljivih osemdeset let.

Ko bomo z radovednim zanimanjem prebirali VIJUGE IN ČERI, bomo zagotovo bogatejši za veliko življenjskih modrosti. Še posebno pa naj nas ne pusti neprizadete zglede, kako kljub življenjskim čerem in viharjem ohraniti domovinski ponos ter ljubezen do vsega, kar predstavlja najbolj žilave in najbolj žlahtne korenine slovenstva!

Lojze Plaznik